

der for Staten maatte være Anledning til at træffe Foranstaltninger til at forhindre de Vortskæringer af Kysten, som foregaa paa de nævnte Steder.

Efter hvad der er oplyst for Kommissionen, har Kysten udfor Houbig i en længere Arrække været udsat for Havets Angreb, hvilket i Forening med den Omstændighed, at Klitterne paa en kort Strækning, nemlig ud for en Samling Huse, kaldet „Krogen“, have en forholdsvis ringe Bredde, formentlig har givet Anledning til, at der paa dette Sted i 1878 forsøgsvis blev bygget tvende saakaldte lette Høfder, hvis Varighed vel kun var kort, men hvoraf der dog endnu findes synlige Spor. Da der imidlertid til Beskyttelsen af en for Vortskæring udsat Kyst som Sjyllands Beskyttelse udkræves ikke en eller to Høfder, men et System af saadanne, der kan dække Kysten i den Udstrækning, hvori Angrebet finder Sted, blev dette Angreb snarere ved de tvende Høfder lokalt forstærket, og de nævnte Værker, der oprindelig med deres indre Ender bleve førte ind i Klitten, vare ogsaa allerede i 1883 bagfkaarne i en saadan Udstrækning, at Afstanden fra deres Østender til Brinken af Klitten udgjorde 15 Alen. — I de paafølgende 10 Aar er der hderligere bortfkaarne af Klitten ca. 25 Alen, men Forstranden var dog, da Kommissionen foretog sin Besigtigelse, god og forholdsvis bred, idet selve Kystlinien ikke synes at være rykket ind efter i Forhold til den Vortskæring af Klitten, der har fundet Sted, og med Forstrandens Tiltagen i Bredde er for Tiden Vortskæringen af Klitten ophørt.

Da en virksom Beskyttelse af den paagældende Kyststrækning vil udkræve Opførelsen af mindst 5 à 6 Høfder og disse ville medføre en Udgift af 350,000 à 420,000 Kr., hvilken synes at være alt for uforholdsmæssig stor i Sammenligning med de Værdier, som der her er Tale om at beskytte, kan Kommissionen ikke tilraade Opførelsen af de til en saadan Beskyttelse sigtende Arbejder, navnlig fordi det i det mindste for en meget lang Fremtid formentlig vil være tilstrækkeligt, saafremt Vortskæringen skulde faa et saadant Omfang, at et Gennembrud kunde befrugtes, at sikre det indenfor liggende lave Land ved Opførelsen af et Dige paa den korte Strækning, hvor Klittens Bredde er for ringe. Dette vilde vel i nødvendiggøre Flytningen af nogle Huse i „Krogen“; men ligesom det tidligere andetsteds er sket, kunde der muligens gives disses Gjere Flyttehjælp og Erstatning for den Jord, som de ved Opførelsen af Diget ville miste.

Udfor Aargab paa Holmslands Klit har der i en Arrække fundet Vortskæring Sted paa den mod Ringløbing Fjord vendende Side af Tangen. Medens Fjorden i Reglen nærmest Land er grundet, ligger Fjorddybet paa dette Sted meget nær ved Kysten, hvilket foranlediger, at østlige og nordøstlige Vinde kunne sætte forholdsvis stærk Sø ind imod denne, som derved nedbrydes og bortskyldes, væsentlig fordi den tillige er blottet for den andetsteds ved Fjordens Kyster almindelige Korbefolkning. Hvorvidt man ved Opførelsen af Høfder paa denne Kyststrækning vil kunne beskytte den mod Vortskæring, maa Kommissionen anse for meget tvivlsomt, navnlig fordi Bølgeslaget her virker til Dels lodret paa Kystlinien, og fordi det stikholdige Materiale, hvoraf Grunden bestaar, lader sig opflemme og udtrække i Fjorden. Men selv om der kunde opnaas nogen Beskyttelse ved Opførelsen af saadanne Værker, og om end disse, da de ikke ere saa udsatte, kunne bygges langt billigere end Høfder ved Besterhavet, vil Forholdet mellem Udgiften til Værnet og Værdien af den ved dette afværgeede Stede dog stille sig saa ugunstigt, at Kommissionen ikke kan tilraade Opførelsen af Høfder paa dette Sted. Kommissionen formener, at en virksom Beskyttelse af Kysten ud for Aargab bedst vil kunne opnaas ved ogsaa paa dette Sted at fremkalde en Korbefolkning. Forsøg herpaa siges vel at være gjorte, men at disse Forsøg ikke ere lykkedes, skyldes muligens en mindre rigtig Fremgangsmaade ved Udlægningen af Rørene og en for stor Tilhøjelighed til straks at opgive Forsøget, fordi det første Gang mislykkedes. Saafremt der maatte være Anledning for Staten til at yde Hjælp til Sikring af den omhandlede Kyst, skal Kommissionen derfor anbefale, at dette sker ved at staffe Gjærne af de paagældende Jordlodder praktisk sagkyndig Assistance ved Forsøg paa at fremkalde en beskyttende Korbefolkning langs den for en saadan Befolkning blottede Kyststrækning.

Januar 1894.

Chr. Otterstrøm.

R. Carstensen.

B. Hansen.

A. Poulsen.